

UN PORTRET NERETUȘAT AL ANEI ASLAN, DIRECTOAREA INSTITUTULUI NAȚIONAL DE GERIATRIE ȘI GERONTOLOGIE DIN ROMÂNIA (1958 - 1988)

locotenent colonel (r) dr. Petre OPRIȘ*

La 3 octombrie 1985, ministrul Sănătății de la acea vreme, Victor Ciobanu, l-a informat pe prim-ministrul Constantin Dăscălescu despre o solicitare a prințului Sultan Bin Abdul-Aziz Al Saud, al doilea viceprim-ministru al Regatului Arabiei Saudite și ministru al Apărării și Aviației. Acesta a rugat autoritățile de la București să aprobe deplasarea urgentă în Elveția a academienei prof. dr. Ana Aslan (directoarea primului institut de geriatrie înființat pe plan mondial) pentru a i se acorda o consultație medicală prințului saudit (născut în anul 1926).

Școala românească de gerontologie și geriatrie era renumită la acea vreme datorită descoperirilor făcute de dr. Ana Aslan. Unul dintre cele mai cunoscute produse medicale pe care le-a realizat este „Gerovital H3”. Creat pentru a întârzia procesul de îmbătrânire, acesta a fost prezentat în iulie 1957 la Merano (Italia), la cel de-al patrulea Congres Internațional de Gerontologie.¹ Alte surse documentare (discutabile deoarece nu sunt menționate informații din documente păstrate în arhive) amintesc despre prezentarea pentru prima dată a aceluși produs la Karlsruhe (Republica Federală Germania) în anul 1956, la congresul „Săptămâna de terapie”, apoi la Basel (Elveția), la Congresul European de Gerontologie.²

Revenind la mesajul prințului Sultan Bin Abdul-Aziz Al Saud, acesta a fost transmis la București prin intermediul Ambasadei României de la Londra. Atunci, ministrul Victor Ciobanu a întocmit urgent o notă pentru prim-ministrul Constantin Dăscălescu, avizată în mod favorabil de Ioan Ursu (prim-vicepreședintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie) și de Alexandrina Găinușe (viceprim-ministru), iar Elena Ceaușescu a supervizat-o.

---

* Cercetător onorific dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova; locotenent colonel (în rezervă). Volum publicat recent: *Armată, spionaj și economie în România (1945 - 1989)*, Editura TREI, București, 2021.

¹ Cf. Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare: A.N.I.C.), *fond Președinția Consiliului de Miniștri – Consiliul de Miniștri 1956-1966*, dosar nr. 182/1958, f. 1-13; Prof.dr. Ana Aslan, *În slujba vieții*, în „Scînteia tineretului”, anul XII, seria II-a, nr. 2624, miercuri, 16 octombrie 1957, p. 2.

² Institutul Național de Gerontologie și Geriatrie „Ana Aslan”, <https://ana-aslan.ro/cine-suntem/> (accesat la 19.01.2022).

Nota respectivă a ajuns la Nicolae Ceaușescu și acesta a aprobat deplasarea în Elveția, în perioada 7-10 octombrie 1985, a Anei Aslan, împreună cu dr. Maria Georgescu (medic de medicină generală în cadrul Sanatoriului Clinic Otopeni al institutului menționat). Cheltuielile privind deplasarea au fost asigurate integral de către pacient. Totodată, Nicolae Ceaușescu a dat dispoziție ca prim-ministrul țării să își asume în viitor sarcina de a aproba deplasările în străinătate ale Anei Aslan, fără să mai solicite acordul președintelui României.³

Pentru a afla cine a fost dr. Ana Aslan, am consultat documentele puse la dispoziție de Arhivele Naționale ale României și o carte publicată în timpul Războiului Rece (1974). Din acestea rezultă faptul că România a fost acceptată în Organizația Mondială a Sănătății, cu drepturi depline, la 8 iunie 1948⁴, însă doi ani mai târziu (februarie 1950), Vasile Mârza, ministrul Sănătății, a trimis directorului general al Organizației Mondiale a Sănătății o notă prin care a anunțat că România „nu se mai consideră membră a Organizației”⁵. Liderii comuniști de la București își exprimau în acest fel solidaritatea cu politicienii din alte țări din sfera de influență a U.R.S.S. care au renunțat la rândul lor, din motive ideologice, la statutul de membru al Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.).

Ulterior, autoritățile de la București au solicitat revenirea României în Organizația Mondială a Sănătății, hotărârea respectivă urmând să fie supusă aprobării în cursul celei de-a IX-a Adunări Mondiale a Sănătății (mai 1956).⁶ Precizăm acest detaliu deoarece în diferite surse electronice de informații s-a menționat greșit faptul că dr. Ana Aslan a primit în anul 1952 un premiu internațional și medalia „Léon Bernard” din partea Organizației Mondiale a Sănătății.⁷ Un asemenea eveniment nu avea cum să se întâmple atâta vreme cât autoritățile de la București considerau că România nu mai era membră a acelei organizații. Mai mult decât atât, premiul Fundației „Léon Bernard” a fost acordat în 1952 profesorului american Charles-Edward Amory Winslow, iar dr. Ana Aslan l-a primit după trei decenii (1982).⁸

---

³ A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R. – Secția Gospodăria de Partid*, dosar nr. 10/1985, f. 1-4.

⁴ Marin Buhoară, *Organizația Mondială a Sănătății (O.M.S.). Documentar*, Editura Politică, București, 1974, p. 30.

⁵ A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie*, dosar nr. 37/1956, f. 216.

⁶ *Ibidem*, f. 215-218. Vezi Anexa nr. 1 din studiul nostru.

⁷ A se vedea, de exemplu, *Ana Aslan*, https://ro.wikipedia.org/wiki/Ana_Aslan (accesat la 19.01.2022).

⁸ World Health Organization, *Recipients of the Léon Bernard Foundation Prize*, https://apps.who.int/gb/awards/pdf_files/Bernard/Winners_en.pdf (accesat la 19.01.2022).

Greșelile respective sunt mai ușor de înțeles dacă ne uităm pe site-ul actual al Ministerului Sănătății din România pentru a afla cine au fost liderii acestei instituții, de la fondarea statului român până în prezent. O cronologie a acestora lipsește cu desăvârșire deoarece, probabil, legenda Meșterului Manole trebuie să fie perpetuată pe toate căile de politicienii români, indiferent de orientarea lor ideologică și de bunele lor intenții exprimate public.

După cum am precizat cu un alt prilej⁹, pentru a-și recăpăta statutul în Organizația Mondială a Sănătății, autoritățile comuniste de la București au acceptat la 10 aprilie 1956 – la fel ca și cele din statele comuniste care s-au retras din O.M.S. în perioada 1949 - 1950 – să achite cotizația restantă din 1949 (15.857 dolari). De asemenea, membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și guvernul de la București au fost de acord să se plătească 40.580 de dolari (cotizația României la Organizația Mondială a Sănătății pentru anul 1956), însă au refuzat categoric să se achite 192.323 de dolari (suma totală a cotizațiilor restante din perioada 1949 - 1955).¹⁰ Acesta este motivul principal pentru care de-abia la 26 mai 1957 a apărut în presa de la București o informație lapidară: „La 23 mai Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R. a făcut cunoscut directorului general al Organizației Mondiale a Sănătății, dr. M. G. Candau, că guvernul român a hotărât reluarea activității Republicii Populare Române în Organizația Mondială a Sănătății”¹¹.

Ulterior, doctorul brazilian Marcolino Gomes Candau a precizat, în raportul său despre evenimentele importante care au avut loc în anul 1957 în organizația pe care o conducea, astfel: „Europe has been the Region principally affected by the welcome return to active membership during 1957 of five countries—Albania, Bulgaria, Poland, Romania and the Union of Soviet Socialist Republics— that has been for some years dissociated from the work of the Organization. Their return has resulted in a considerable expansion in the work of the Region because it has made it possible to put the supplementary programme into effect. By June 1957 the allocation to the Region for field work under the regular budget has been nearly doubled”¹².

---

⁹ Petre Opreș, *Mai 1956 – România își reia locul în Organizația Mondială a Sănătății*, în „Cetatea Bihariei. Revistă de cultură și istorie militară”, seria a II-a, nr. 2 (6)/2006, p. 111-116.

¹⁰ A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie*, dosar nr. 37/1956, f. 7; 216-217.

¹¹ *Informații*, în „Scînteia tineretului”, anul XII, seria II-a, nr. 2504, duminică, 26 mai 1957, p. 2.

¹² I.E. „Europa a fost principala regiune influențată de revenirea binevenită în 1957 la statutul de membru activ a cinci țări – Albania, Bulgaria, Polonia, România și Uniunea

Schimbarea atitudinii autorităților comuniste de la București față de conducerea Organizației Mondiale a Sănătății a permis planificarea unor activități comune. De exemplu, la 16 noiembrie 1957, Voinea Marinescu, ministru al Sănătății, i-a primit la București pe dr. Pierre Marie Dollore, director general adjunct la O.M.S. și dr. Jacques Cotrèlle, director adjunct al Biroului Regional pentru Europa al O.M.S. Vizita respectivă a avut ca obiective discutarea unor probleme privind desfășurarea în anul 1959, la București, a Sesiunii Anuale a Biroului Regional pentru Europa al O.M.S. și organizarea în capitala României a unui simpozion pe tema malariei, în primăvara anului 1958.¹³

În aceeași perioadă, Ana Aslan îndeplinea funcția de director tehnic științific la Institutul de Geriatrie din București. Din fericire pentru noi, din presa vremii putem să aflăm cu ce anume se ocupa conducerea aceluia institut în momentul în care marile unități ale Armatei Roșii staționau în România. La solicitarea conducerii unui ziar din București care avea o rubrică de răspunsuri la întrebările cititorilor, dr. Ana Aslan a descris pe larg obiectivele medicale pe care le urmărea în luna iunie 1957, astfel: „În ultimii ani în Institutul de Geriatrie, aplicându-se tratamente eutrofice (de ameliorare a nutriției organismului) la oamenii bătrâni s-a observat în tratamentul cu novocaină (vitamina H3) pigmentarea părului și stimularea creșterii părului pe regiuni anterior chele, chiar la 110 ani.

La Ambulatoriul Institutului de Geriatrie se prezintă adesea și tineri care au fie o chelie prematură, fie chiar o cădere completă a părului de pe cap, din axile (subțiori), de pe piept etc. Astăzi există o cunoaștere a cauzelor căderii părului și concluziile terapeutice. Există multiple cauze: boli ale glandelor cu secreție internă, tulburări în nutriția organismului (troficitate), lipsa de vitamine (dintre care lipsa complexului vitaminei B și a altor vitamine joacă un rol important), cauze infecțioase, cauze parazitare și altele.

Republicilor Sovietice Socialiste – care au fost câțiva ani dissociate de activitatea Organizației. Revenirea acestora a condus la o extindere considerabilă a activității regiunii, deoarece a făcut posibilă punerea în aplicare a programului suplimentar. Până în iunie 1957, alocarea pentru regiune din bugetul ordinar a fost aproape dublată pentru munca de teren”. Official Records of the World Health Organization No. 82, *The work of WHO, 1957: annual report of the Director-General to the World Health Assembly and to the United Nations*, World Health Organization, Palais des Nations, Geneva, April 1958, p. 26, https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/85693/Official_record82_eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y (accesat la 20.01.2022).

¹³ *Informații*, în „Scînteia tineretului”, anul XII, seria II-a, nr. 2652, duminică, 17 noiembrie 1957, p. 2.

Rezultatele cele mai bune în aplicarea tratamentului s-au obținut în cheliile de origine vitaminică, deoarece această substanță este un eutrofic și face parte din complexul B. S-au obținut rezultate bune și în căderea părului de natură infecțioasă și în căderea totală a părului unde în două cazuri din zece s-a putut determina o creștere a părului”¹⁴.

După cum se poate observa, explicațiile oferite de dr. Ana Aslan în anul 1957 sunt în contradicție cu regulile de limbaj pudibond și corect din punct de vedere politic stabilite în prezent la Bruxelles, pentru Europa, de noii agitatori ideologici. Chelie? Oameni bătrâni? Asemenea cuvinte pot să provoace protestele progresiștilor și ale marilor companii farmaceutice, care își promovează suplimentele nutritive și așa-zisele vaccinuri pe post de leacuri infailibile la orice oră din zi și din noapte, pe toate canalele media, îndemnându-i pe cetățeni să utilizeze niște produse chimice fără să treacă în prealabil pe la un cabinet medical pentru a fi consultați.

Această boală, de promovare înșelătoare a unor produse cu orice preț, se îmbină cu încercările din ce în ce mai sofisticate ale politicianilor mondialști de a impune un limbaj de tip nou pentru a descrie realitatea, la fel ca un cățel care își descoperă brusc propria coadă – așa cum procedau în anii '50 agitatorii comuniști. De exemplu, la 13 iulie 1955, agenția de presă TASS a emis un comunicat cu privire la hotărârea participanților la Plenara C.C. al P.C.U.S. (care se încheiase) de a convoca la 14 februarie 1956 cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S.¹⁵ Peste câteva zile, la depoul gării Briansk II (R.S.F.S. Rusă) a fost alcătuită o coloană compusă din 15 locomotive cu aburi, botezată „Congresul al XX-lea al P.C.U.S.”¹⁶ Agitatorii comuniști, la fel ca cei progresiști din zilele noastre, habar n-aveau ce urma să prezinte Nikita Hrușciiov la acel congres și ce efecte putea să provoace raportul liderului sovietic pentru mișcarea comunistă internațională. Cu toate acestea, agitatorii trebuiau să iasă în evidență, ca puricii pe frunte, cu niște sloganuri laudative privind regimul politic din imperiu, justificând astfel remunerația primită lunar de la partid. Izvoarele istorice nu ne spun ce s-a întâmplat cu coloana de 15 locomotive după ce Nikita Hrușciiov a prezentat raportul respectiv la congres. Oare acestea au circulat cu numele „Congresul al XX-lea al P.C.U.S.”, începând de la 26 februarie 1956, pentru a promova destalinizarea – noua modă stabilită la Kremlin pentru agitatorii din imperiu,

---

¹⁴ *Poșta redacției*, în idem, nr. 2516, duminică, 9 iunie 1957, p. 2.

¹⁵ *Cu privire la convocarea celui de-al XX-lea Congres ordinar al P.C.U.S.*, în idem, anul XI, seria II-a, nr. 1930, joi, 14 iulie 1955, p. 4.

¹⁶ *Coloana de locomotive „Congresul al XX-lea al P.C.U.S.”*, în idem, nr. 1945, duminică, 31 iulie 1955, p. 2.

amatori de niște aberații lingvistice corecte doar din punct de vedere politico-ideologic?

În cazul în care dorim să aflăm ce anume a înțeles dr. Ana Aslan din procesul de destalinizare lansat de Nikita Hrușciiov în februarie 1956 și ce a însemnat cultul personalității pentru directoarea primului institut de geriatrie înființat pe plan mondial, trebuie să citim un document aflat la Arhivele Naționale ale României. Este vorba despre o scrisoare pe care dr. Ana Aslan a întocmit-o la 24 februarie 1978 și a trimis-o lui Nicolae Ceaușescu, în scopul menținerii în funcție a doctorului Alexandru Cincă la institutul de geriatrie pe care îl conducea dr. Ana Aslan.

În documentul din anul 1978 pe care îl edităm în continuare¹⁷, dr. Ana Aslan l-a copleșit cu osanale pe Nicolae Ceaușescu, însă nu a reușit să îl convingă pe președintele României să schimbe deciziile ministrului de atunci al Sănătății, dr. Nicolae Nicolaescu¹⁸, cu care dr. Ana Aslan nu era de acord. De aceea, la Cancelaria C.C. a P.C.R. a fost consemnată următoarea rezoluție, pe o foaie separată:

- „- Nu s-a acceptat solicitarea
- Cartea de onoare = restituită tov-ei Ana Aslan
- Se clasează”¹⁹.

Deși a primit chiar din partea șefului statului român un răspuns care o nemulțumea, dr. Ana Aslan a continuat să lucreze la institutul respectiv și, după cum am precizat la începutul studiului nostru, prințul Sultan Bin Abdul-Aziz Al Saud a solicitat ajutorul său la începutul lunii octombrie 1985.

Anexa nr. 1

Referatul întocmit la 19 martie 1956 de Grigore Preoteasa și trimis de Simion Bughici la Secretariatul C.C. al P.M.R., referitor la reluarea de către autoritățile române a activităților în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății.

---

¹⁷ Vezi Anexa nr. 2.

¹⁸ Dr. Nicolae Nicolaescu a condus Ministerul Sănătății în perioada 16 iunie 1976 – 6 septembrie 1978. Predecesorul său la conducerea instituției a fost dr. Radu Păun (18 martie 1975 – 16 iunie 1976), iar succesorul său a fost dr. Eugeniu Gheorghe Proca (18 septembrie 1978 – 28 martie 1985). *Ministerul Sănătății*, <http://old.ms.ro/index.php?pag=160&ab=2&im=47&pg=2&in=11> (accesat la 21.01.2022). Acesta este vechiul portal al instituției românești, neactualizat din anul 2016.

¹⁹ A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie*, dosar nr. 109/1978, f. 71.

Direcția Treburilor C.C. al P.M.R.
No. 594 / 19 III 1956

Către SECRETARIATUL C.C. AL P.M.R.

Trimit alăturat spre aprobare propunerea M.A.E. cu privire la reluarea activității R.P.R. în Organizația Mondială a Sănătății.

19 III 1956
Simion Bughici

ss.

Direcția Treburilor C.C. al P.M.R.
No. 594 / 19 III 1956

PROPUNERE

Ref[er]at[ul]: Reluarea activității R.P.R. în Organizația Mondială a Sănătății
(OMS)

R.P.R. a fost membră a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) până în luna februarie 1950, când Ministerul Sănătății a informat pe Directorul General al OMS că țara noastră nu se mai consideră membră a Organizației.

De la data retragerii din OMS, țara noastră nu a mai întreținut legături cu această Organizație și nu a mai plătit cotizația.

URSS și celelalte țări prietene s-au retras de asemenea din Organizație între anii 1949 - 1950.

Considerăm că participarea la lucrările Organizației Mondiale a Sănătății este folositoare pentru țara noastră, întrucât prin această organizație se poate face un schimb larg de informații științifice în ceea ce privește tratamentul diferitelor maladii, producția de medicamente și aparataj medical etc.

Afară de aceasta OMS organizează reuniuni științifice internaționale în diferite domenii ale medicinei și participă la activitățile cele mai importante ale organizațiilor internaționale medicale.

Ministerul Sănătății consideră necesară participarea țării noastre la OMS și a făcut unele propuneri privind activitatea viitoare a acestei organizații.

Participarea țării noastre la Organizația Mondială a Sănătății pune problema reglementării pretențiilor financiare ale Organizației față de RPR.

Țara noastră figurează în situațiile financiare ale OMS cu o datorie de 192323 dolari SUA, reprezentând cotizațiile restante pe anii 1949 – 1955 inclusiv. Întrucât constituția OMS nu prevede nici o dispoziție în ceea ce privește retragerea din Organizație, am fost socotiți în continuare membri OMS, însă cu mențiunea „inactivi”.

URSS și celelalte țări prietene se găsesc într-o situație asemănătoare.

Consiliul Executiv OMS a examinat în sesiunea sa din ianuarie 1956 problema reluării activității URSS și a țărilor de democrație populară în OMS și a adoptat o rezoluție prin care recomandă celei de a 9-a Adunări Mondiale a Sănătății să constituie un comitet care după consultare cu delegația URSS și ceilalți membri OMS, care se găsesc în aceeași situație (țările de democrație populară), să supună Adunării o propunere menită să ușureze reglementarea chestiunii contribuțiilor restante.

La lucrările Consiliului Executiv a participat și o delegație sovietică, condusă de Locțiitorul Ministrului Sănătății URSS.

Poziția URSS față de pretențiile Organizației Mondiale a Sănătății este de a se plăti numai cotizația datorată pentru anii când s-a activat în Organizație.

Față de cele de mai sus propunem:

1) Ministerul Afacerilor Externe să facă cunoscut de îndată Organizației Mondiale a Sănătății că RPR intenționează să reînnoiască participarea sa activă la lucrările Organizației Mondiale a Sănătății.

Problema prezintă urgență întrucât cea de-a IX-a Adunare Mondială a Sănătății, care este manifestarea cea mai importantă a Organizației, va avea loc la Geneva în luna mai 1956.

2) În cazul când Organizația Mondială a Sănătății ridică pretenții privind obligațiile financiare ale RPR, să se răspundă că RPR va achita cotizația de la reluarea activității sale și că va reglementa în mod eșalonat cotizația restantă pe 1949, ultimul an de activitate în OMS.

În ce privește cotizația pe perioada intermediară, vom adopta aceeași atitudine cu URSS și țările democrat-populare aflate în situația noastră.

Menționăm că cotizația RPR pe 1956 a fost fixată de OMS la 40580 dolari SUA, iar cotizația restantă pentru anul 1949 este de 15857 dolari SUA.

3) Să se participe la cea de-a IX-a Adunare Mondială a Sănătății care va avea loc la Geneva în mai 1956 cu o delegație compusă din:

- 1 locțiitor al ministrului sănătății, șeful delegației;

- 2 specialiști care lucrează în institutele științifice ale Ministerului Sănătății și Academiei RPR;

- 1 reprezentant al MAE.

Ministerul Sănătății și MAE să prezinte guvernului până la 1 aprilie propuneri nominale privind alcătuirea delegației.

4) Ministerul Sănătății să pregătească intervențiile și propunerile RPR pentru toate punctele de pe ordinea de zi a celei de a IX-a Adunări Mondiale a Sănătății.

Acest material să fie supus spre aviz până la 15 aprilie Ministerului Afacerilor Externe și înaintat spre aprobare Consiliului de Miniștri până la 20 aprilie a.c.

5) Ministerul Sănătății în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe să întocmească programul de participări ale RPR la diferite reuniuni ale OMS, care va fi supus spre aprobare guvernului până la 25 aprilie 1956.

19 III 1956

Grigore Preoteasa

• A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R.* – *Cancelarie*, dosar nr. 37/1956, f. 215-218.

Anexa nr. 2

Scrisoarea trimisă de dr. Ana Aslan lui Nicolae Ceaușescu, în scopul schimbării unor decizii ale ministrului Sănătății, dr. Nicolae Nicolaescu (24 februarie 1978).

Stimate tovarășe secretar general,

Țin să vă mulțumesc pentru cinstea de a mă fi primit și de a mă fi ascultat în expunerea oarecum spontană și precipitată, expunere pornită din respect și din o absolută încredere în pasiunea Dumneavoastră pentru dreptate.

Din partea mea pornită din o dorință de spovedanie în fața forului suprem al țării pe care o servesc prin toată activitatea mea cu gândul că orice făptuiesc nu este destul.

Dumneavoastră știți ca și medici[i] să încurajați și să tămăduiți. Am plecat cu încredere și curaj în soluționarea problemelor ce mi-ați îngăduit a le expune și această încredere continuă să stimuleze activitatea și lupta pentru prezentul și viitorul Institutului.

Ați sprijinit acest Institut, ați dispus (*sic!*)

Academician, reprezentant al guvernului țării la O.N.U. acceptată de secretarul general al O.N.U. pentru problema bătrâneței, sunt exceptată de la

legea pensiilor, toate acestea le datorez Partidului și Dumneavoastră personal, Tovarășe Nicolae Ceaușescu.

Mă macină acum problemele pe care vi le-am expus, pornite din partea forului tutelar M[inisterul]. S[ănătății]. Am impresia că tov. Ministru nu iubește acest Institut pe care, de altfel, nu l-a vizitat niciodată.

Îmi cere să schimb pe Directorul medical care cunoaște sănătatea publică, deoarece a lucrat ca director general al Direcției Asistenței Medicale a M[inisterului]. S[ănătății]., Dr. Al. Cincă, un element activ, lector la Universitatea de Partid „Sănătatea”, util Institutului.

Cu 3 luni în urmă a numit un Director adjunct economic care nu răspunde prin pricepere sanitară și nu are acces la acte secrete din partea M[inisterului]. A[facierilor]. I[nterne]. De altfel am cerut să fie înlocuit.

Totdeauna am avut de luptat, credeam că atunci când ai ajuns spre vârful piramidei recunoașterii și spre vârful piramidei vieții lupta [se] va diminua cu forul tutelar.

Îmi îngăduiți să vă prezint volumul I din Cartea de onoare a unui mic Institut cu răsunset însă, din al doilea, cu aceleași file multe la număr am extras câteva importante impresii.

Dumneavoastră încununați dacă binevoiți pagina neîntinată a vol[umului]. III. Va rămâne pentru prezent și viitor o pecete luminoasă.

Cu deosebit respect,
ss. Ana Aslan

[1]978 24/II

Înmate tovarășe Secretar general

*Tu să vă mulțumesc pentru
crustă de a mă fi primit și de a
mă fi ascultat în exprimarea oarecum
spontană și neorganizată a
povestii din respect și din o absolută
încredere în patima Dumneavoastră
pentru dreptate.*

*În partea mea povestă divordanță
de spontaneitate în fata forului tutelar
de țară pe care o serbez prin toată
activitatea mea cu gândul că mi
a făcut bine să mi este blestul.*

*În umbră o altă și tibi cu și
medici și lucrători și să fumez
Am plecat cu încredere și curaj în
soluționarea problemelor a mi-ai
Îngăduiți a te exprima
și aceasta în ordine continuă să*

piramide, nefei' lupă va amuză cu foful
tubular.
Ami ni gădărit' să vă prezint
Volunt I din cartea de onoare a
unui mic' institut cu răsunit' auză din
ai dătea cu aceleași fițe multe la
număr am extras câteva importante
impreii
Anunța voastră în anunț' dacă
bnași' papiă neutrală a Vol III
Vă rămâne pentru perfect' și viteză
o peche' lămură.

Cu deosebit' respect
Ana Aslan

478 24/II

• A.N.I.C., *fond C.C. al P.C.R.* – *Cancelarie*, dosar nr. 109/1978, f. 72-74. O copie dactilografiată a scrisorii respective se află la fila 75 din același dosar.

AN UNTOUCHED PORTRAIT OF ANA ASLAN, DIRECTOR OF THE NATIONAL INSTITUTE OF GERONTOLOGY AND GERIATRICS IN ROMANIA (1958 - 1988)

-abstract-

Key Words: Ana Aslan, Ceaușescu, geriatrics, gerontology, health.

The Institute of Gerontology and Geriatrics in Romania was founded in 1952 by Decision of the Council of Ministers and became a National Institute in 1974, and in 1992 it was named „Ana Aslan”.

Ana Aslan is considered a pioneer of social medicine. Years after becoming the head of the physiology department at the Institute of Endocrinology from Bucharest, she founded the Institute of Geriatrics in Bucharest. If we want to know what Dr. Ana Aslan understood from the de-Stalinization process launched by Nikita Khrushchev in February 1956 and what the cult of personality meant for the director of the first geriatrics institute established worldwide, we may read a document found at National Archives of Romania. It is a letter that Dr. Ana Aslan wrote on February 24, 1978 and sent to Nicolae Ceausescu, in order to keep Dr. Alexandru Cincă in office at the Institute of Geriatrics.